

Sygn. akt IV U 454/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 maja 2017 r. Nr (...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 454/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2017 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1-3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych odmówił B. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że rozwiązanie stosunku pracy z ostatnim pracodawcą nie nastąpiło w myśl przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz iż B. M. nie udowodniła okresu uprawniającego do emerytury w wymiarze 30 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z wyliczonym stażem pracy oraz z tym, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpił nie z przyczyn dotyczących zakładu pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. M. ur. (...) w dniu 24 kwietnia 2017 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. na 31.07.2016 r. ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lata, 2 miesiące i 3 dni, w tym 18 lat, 1 miesiąc i 17 dni okresów składkowych oraz 6 lat i 16 dni okresów nieskładkowych, które ograniczone zostały z 10 lat, 3 miesięcy i 29 dni (w tym urlop wychowawczy w wymiarze 9 lat) do 1/3 udowodnionych okresów składkowych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona nie spełniła warunków do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego ponieważ rozwiązanie stosunku pracy z ostatnim pracodawcą nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jak również ubezpieczona nie wykazała 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych, tylko 24 lata, 2 miesiące i 3 dni.

Z uwagi na niespełnienie wszystkich przesłanego do nabycia świadczenia przedemerytalnego decyzją z 9 maja 2017 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja z 09.05.2017 r. k.17 akt organu rentowego).

W okresie od dnia 1 sierpnia 2005 r. do 31 lipca 2016 r. B. M. była zatrudniona w Wojskowym Instytucie Medycznym w W. na stanowisku starszej pokojowej a następnie salowej (świadcstwo pracy k. 9 akt organu rentowego).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Wojskowy Instytut Medyczny w (...) rozwiązał z B. M. umowę o pracę za wypowiedzeniem z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 31.07.2016 r. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była: utrata zaufania do B. M. jako pracownika w szczególności z powodu: nie wywiązywania się ze swoich obowiązków pracowniczych w sposób prawidłowy poprzez nie wykonywanie poleceń przełożonych wynikających z zajmowanego stanowiska m.in. w dniu 29.01.2016 r., 03.02.2016 r., nienależyte wywiązywanie się z powierzonych obowiązków służbowych tj. długotrwałych, wielotygodniowych zaniechań w procedurze sprzątnięcia pomieszczeń, za stan których była odpowiedzialna (co zostało potwierdzone przez komisję kontrolującą stan czystości pomieszczeń w dniu 15.04.2016 r.), a przeprowadzane przez kierownika Kliniki oraz pielęgniarkę oddziałową rozmowy dyscyplinujące nie przyniosły poprawy w wywiązywaniu się z obowiązków na powierzonym stanowisku służbowym (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem – akta osobowe k. 12).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. M. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS". Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2)w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3)złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3 w/w ustawy).

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy stosunek pracy z ubezpieczoną został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) oraz czy ubezpieczona na datę 31.07.2016 r. wykazała 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczona ma ukończone 55 lat, jest osobą bezrobotną, pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez co najmniej 6 miesięcy, od dnia rejestracji nie odmówiła propozycji pracy i złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez PUP (zaświadczenie z PUP k. 11 akt organu rentowego).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2013 r., poz. 674) za przyczyny dotyczące zakładu pracy rozumie się:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c)wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W okolicznościach niniejszej sprawy do rozwiązania stosunku pracy zawartego między Wojskowym Instytutem Medycznym w W. i ubezpieczoną nie doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu w/w ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zakład pracy ubezpieczonej nie został zlikwidowany, nie doszło do likwidacji stanowiska pracy ubezpieczonej z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych w momencie rozwiązywania z ubezpieczoną umowy o pracę.

Z treści rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem z ubezpieczoną wynika, że powodem rozwiązania umowy o pracę były przyczyny leżące po stronie pracownika polegające na nie wywiązywaniu się z obowiązków pracowniczych, które wymienione zostały w stanie faktyczny. Rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczoną nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Przez termin „przyczyny dotyczące zakładu pracy” należy bowiem rozumieć przyczyny ekonomiczne, organizacyjne, zgodnie z definicją tego pojęcia wynikającą z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Takie okoliczności nie miały miejsca w niniejszej sprawie, bowiem pracodawca nie znajduje się w stanie upadłości, likwidacji, nie dokonywał zwolnień grupowych, ani zwolnień z powodu złej sytuacji ekonomicznej, nie zlikwidował stanowiska pracy ubezpieczonego z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

Należy również wskazać, że organ rentowy prawidłowo wyliczył ubezpieczonej okres składkowy i nieskładkowy na 24 lata, 2 miesiące i 3 dni. Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.). Zgodnie zaś z art. 5 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych. Ubezpieczona udowodniła 10 lat, 3 miesiące i 29 dni okresów nieskładkowych (w tym urlop wychowawczy w wymiarze 9 lat), oraz 18 lat, 1 miesiąc i 17 dni okresów składkowych. 1/3 udowodnionych okresów składkowych to 6 lat i 16 dni i w takim wymiarze może być zaliczony ubezpieczonej okres nieskładkowy. Powyższe powoduje, że ubezpieczona na datę 31.07.2016 r. nie udowodniła 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że ubezpieczona nie udowodniła wszystkich przesłanek z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i w związku z powyższym jej odwołanie na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc podlega oddaleniu.